

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 40.

Vydána dne 20. července 1928.

Obsah: (118.—120.) 118. Zákon o mimořádných opatřeních bytové péče. — 119. Zákon o hranici příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozenců. — 120. Zákon, kterým se osvobozují věnování na oslavu desetiletého trvání republiky Československé od kolleků a poplatků a daně z obohacení, daně důchodové, všeobecné i zvláštní daně výdělkové.

118.

Zákon ze dne 11. července 1928 o mimořádných opatřeních bytové péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. O přeměně a způsobu užívání bytů.

§ 1.

(1) Zrušiti byt připojením jeho nebo jednotlivých jeho částí k jinému bytu nebo k jiným místnostem, používatí bytu nebo jednotlivých jeho částí k jiným účelům než k bydlení nebo míti v téže obci dva nebo více bytů jest dovoleno pouze se svolením okresního úřadu.

(2) Žadatí za svolení ke zrušení bytu nebo k používání bytu k jiným účelům než k bydlení jest oprávněn vlastník domu, jiná osoba jen se souhlasem vlastníka domu.

§ 2.

(1) Svolení podle § 1 může býti dáno, zřídí-li žadatel v obci náhradní místnosti způsobilé k obývání, nebo není-li v obci nedostatek bytů, jinak jen z důležitých příčin, na příklad lze-li připojením bytu nebo jednotlivých jeho částí k jinému bytu zameziti přeplnění bytu, nebo jde-li o použití bytu nebo jednotlivých jeho částí k účelu, který jest ve veřejném zájmu, anebo potřebuje-li žadatel dvou nebo více bytů v téže obci pro výkon svého povolání.

(2) Svolení podle § 1 k používání jednotlivých částí bytu k jinému účelu než k bydlení není potřebí pro místnosti, kterých majetník

bytu a osoby žijící s ním ve společné domácnosti užívají k výkonu svého povolání.

§ 3.

Stavební změny za příčinou zrušení bytů nebo za příčinou jejich používání k jiným účelům než k bydlení, smějí býti stavebním úřadem povoleny jen, vykáže-li se vlastník domu svolením podle § 1.

§ 4.

Přípuštění místností k obývání podle § 1 nařízení ministra sociální péče v dohodě s ministrem vnitra a spravedlnosti ze dne 28. března 1918, č. 114 ř. z., o opatřeních bytové péče zůstávají v platnosti, dokud nebudou odvolána úřadem příslušným k udělení stavebního povolení nebo povolení obývacího.

II. O nuceném pronájmu volných bytů.

§ 5.

Vlastník domu jest povinen nepronažaté a neobydlené místnosti, které se hodí k obývání a kterých nepotřebuje pro sebe nebo pro své zaměstnance, na příkaz okresního úřadu pronajmouti za byt do 15 dnů po pravoplatnosti příkazu.

§ 6.

(1) Nepronažme-li vlastník domu místnosti do lhůty stanovené v § 5, určí nájemníka do 8 dnů okresní úřad.

(2) Pronažme-li vlastník domu místnosti do lhůty stanovené v § 5, avšak nenastěhuje-li se do nich nájemník do lhůty stanovené za tím účelem okresním úřadem, může okresní úřad prohlásiti nájemní smlouvu za zrušenou a určí nájemníka do 8 dnů po pravoplatném zrušení nájemní smlouvy.

III. O opatření obcí.

§ 7.

V obcích s více než 10.000 obyvateli může býti stanoveno pravoplatným usnesením obecního zastupitelstva, schváleným zemským úřadem a vyhlášeným způsobem v místě obvyklým, že vlastníci domů smějí do 31. prosince 1930 pronajímati beze svolení obce byty pouze

1. těm, kdo v obci nebo v některé z obcí okolních vykonávají své povolání jako veřejní funkcionáři nebo jako veřejní nebo železniční zaměstnanci,

2. těm, kdo mají v obci právo domovské,

3. majetníkům a zaměstnancům podniku důlního, továrního, živnostenského, zemědělského neb obchodního v obci,

4. těm, kdo se stěhují z bytu do bytu v obvodu obce, měli-li již byt ve vlastním domě nebo byt naturální nebo služební anebo byt najatý od vlastníka domu,

5. státním občanům československým, kteří se stěhují z ciziny.

§ 8.

(1) Obec s více než 10.000 obyvateli může ustanovit vyhláškou, uveřejněnou způsobem v místě obvyklým, že vlastníci domů jsou povinni do 31. prosince 1930 oznamovati jí ve lhůtě vyhláškou stanovené každé uprázdňení a každý pronájem bytů nebo jiných místností. Ve vyhlášce může býti uložena také nájemníkům povinnost, aby oznamovali každý podnájem a každé uprázdňení místností daných do podnájmu.

(2) Obec může naříditi určitý způsob oznamování.

(3) Oznámení jsou prosta kolků.

IV. O zajišťování bytů státních zaměstnanců.

§ 9.

(1) Uprázdnil-li se byt, obývaný aspoň ode dne 19. srpna 1922 státním zaměstnancem, tím, že tento zaměstnanec byl přeložen do jiné obce, může jej okresní úřad, v jehož obvodu jest byt, zajistiti pro jiného státního zaměstnance.

(2) Byty zajištěné podle odst. 1. nebo podle § 13 zákona ze dne 11. července 1922, č. 225 Sb. z. a n., a zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 87 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče mohou býti znovu zajištěny.

§ 10.

Byl-li byt zajištěn podle § 9, jest vlastník domu povinen pronajmouti jej ode dne, kterého se zruší nájemní smlouva, a není-li tu nájemní smlouvy, ode dne, kdy se byt uprázdnil, státnímu zaměstnanci, kterého mu označí úřad, který byt zajistil.

§ 11.

Zajištění bytu zaniká, neoznačí-li úřad vlastníku domu ještě před počátkem výpovědní lhůty, následující po pravoplatném zajištění, státního zaměstnance, kterému byt musí býti pronajat, nebo neoznámi-li mu označený státní zaměstnanec nejpozději pátého dne této výpovědní lhůty, že byt přijímá.

§ 12.

Vyklidí-li přeložený státní zaměstnanec zajištěný byt dříve, než se skončí nájemní poměr, nesmí vlastník domu brániti státnímu zaměstnanci, pro něhož byt byl zajištěn, a který mu oznámil, že byt přijímá, aby se se svolením dosavadního nájemníka nastěhoval do zajištěného bytu.

§ 13.

Zajistiti nelze:

1. bytů, z nichž byla státním zaměstnancem nebo vlastníkem domu již platně dána výpověď,

2. bytů v domech stavebních sdružení, která byla ministerstvem sociální péče uznána za obecně prospěšná,

3. bytů, kterých vlastník domu potřebuje pro sebe nebo pro své ženaté nebo vdané děti.

§ 14.

Byla-li před počátkem výpovědní lhůty, následující po pravoplatném zajištění, zrušena nájemní smlouva mezi státním zaměstnancem, pro něhož byl byt zajištěn, a vlastníkem domu, zajištění bytu nezaniká, a úřad, který jej zajistil, může vlastníku domu označiti jiného státního zaměstnance.

§ 15.

Přeložený státní zaměstnanec jest povinen uposlechnouti vyzvání úřadu, jemuž jest přidělen, aby do určité doby nájemního poměru nezrušoval, nebo, byl-li mu v novém služebním místě opatřen byt, nájemní smlouvu o svém bytu v určité lhůtě výpověděl.

§ 16.

Ke státním zaměstnancům počítají se také vojenští gázisté a příslušníci četnictva. Totéž, co o státních zaměstnancích, platí obdobně o zaměstnancích železnic, sloužících veřejné dopravě, mimo zaměstnance drah poličních a o učitelstvu veřejných škol obecných a občanských.

V. O bytech a místnostech zabraných.

§ 17.

Obce, které podle § 70 zákona ze dne 11. března 1921, č. 100 Sb. z. a n., o stavebním ruchu byly do 30. června 1921 zmocněny, aby provedly opatření podle zákona ze dne 30. října 1919, č. 592 Sb. z. a n., o zabírání bytů obcemi, a stát, zastoupený ministerstvem sociální péče, pokud naň podle § 16, odst. 1., zák. č. 225/1922 Sb. z. a n. přešla práva a závazky společných bytových úřadů, mohou činiti veškerá opatření, nutná za účelem správy a vrácení bytů zabraných a za účelem zabezpečení svých práv a splnění svých povinností ze zabránění pro ně vyplývajících.

§ 18.

(1) Zabránění bytů a místností, provedená podle nařízení ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. z. a n., o zabírání bytů obcemi a podle nařízení ministra Československé republiky s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 30. dubna 1919, č. 76/3577 pres., „Úředné Noviny“, ročník I, č. 13., a podle zák. č. 592/1919 Sb. z. a n. zůstávají v platnosti nejdéle do 31. prosince 1930.

(2) Ode dne 1. ledna 1931 jest o všech bytech zabraných a o bytech, jejichž správa přešla na stát se společných bytových úřadů, míti za to, že byla o nich mezi uživatelem a vlastníkem domu učiněna nájemní smlouva.

§ 19.

Na úhradu výloh, spojených s likvidací společných bytových úřadů, budiž do státního rozpočtu zařaděna příslušná úhrada.

VI. Trestní ustanovení.

§ 20.

(1) Přestupky § 1 a přestupky vyhlášky obce podle § 7 trestá okresní úřad pokutou do 10.000 Kč, při nedobytnosti vězením do jednoho měsíce. V trestním nálezu může býti zároveň stanovena lhůta, do níž ten, kdo se dopustil přestupku, jest povinen zjednatí stav vyhovující zákonu nebo vyhlášce.

(2) Úřad příslušný k potrestání může vysloviti beztrestnost s podmínkou, že do stanovené lhůty bude zjednan stav vyhovující zákonu nebo vyhlášce.

(3) Kdo uvede vlastníka domu v omyl za tím účelem, aby od něho najal byt proti ustanovení vyhlášky obce podle § 7, může býti potrestán podle odst. 1.; vlastník domu uvedený v omyl jest beztrestný.

(4) Přestupky vyhlášky obce podle § 8 trestá okresní úřad pokutami do 2000 Kč, při nedobytnosti vězením do 5 dnů.

VII. Všeobecná ustanovení.

§ 21.

(1) Působnost okresního úřadu podle tohoto zákona vykonává, pokud není jinak ustanoveno, ve městech se zvláštním statutem magistrát a ve městech se zřízeným magistrátem městský notářský úřad. O zajišťování bytů podle §§ 9 až 16 ve městech se zvláštním statutem a ve městech se zřízeným magistrátem rozhoduje zemský úřad.

(2) Proti rozhodnutí obce, kterým bylo odpráno svolení k pronájmu bytu podle § 7, může vlastník domu podati u obce do 15 dnů odvolání, o němž rozhoduje nadřízený politický úřad s konečnou platností. V rozhodnutí obce budiž uvedeno též odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(3) Proti určení nájemníka podle § 6 a proti označení státního zaměstnance podle § 10 není odvolání.

(4) Proti rozhodnutí zemského úřadu, kterým nebylo schváleno usnesení obecního zastupitelstva podle § 7, nebo kterým byl zajištěn byt podle §§ 9 až 16, není opravného prostředku.

§ 22.

Ustanovení tohoto zákona o vlastníku domu vztahují se i na jeho zákonného nebo smluvního zástupce a na trvalého nebo dočasného uživatele nebo poživatele domu.

§ 23.

Ustanovení § 31, odst. 1., č. 4., zákona o ochraně nájemníků ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o bytech, zajištěných podle § 13 zák. č. 225/1922 Sb. z. a n. a zák. č. 87/1923 Sb. z. a n., a o bytech, pro které byl určen nájemník podle § 2, odst. 2., téhož zákona, platí též o bytech, zajištěných podle §§ 9 až 16, a o bytech, pro které byl určen nájemník podle § 6.

§ 24.

(1) Ustanovení §§ 1 až 16 se nevztahují

1. na domy, jakož i na přestavby, přístavby a nástavby domů, pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, na Slovensku a Podkarpatské Rusi po 12. listopadu 1916, a v jiných domech na místnosti, které byly teprve po 1. květnu 1924 nově zřízeny nebo z neobytných na obytné upraveny,

2. na budovy státu, země, okresu, obce nebo některého fondu těmito korporacemi spravovaného a na byty jimi najaté, kterých užívají jejich zaměstnanci jako bytů služebních,

3. na budovy, kterých korporace a ústavy humanitní, zdravotnické, osvětové a kulturní a sociálně pojišťovací ústavy používají pro svoje účely,

4. na domy a objekty, které jsou ve vlastnictví nebo správě železnic nebo železničních fondů,

5. na místnosti, za něž jejich majetníci zřídili místnosti náhradní podle § 9 zák. č. 592/1919 Sb. z. a n.,

6. na letní byty a na byty pronajímané pravidelně lázeňským hostům v místech lázeňských,

7. na byty a úřadovny zástupců cizích států,

8. na místnosti zabrané podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 304 Sb. z. a n., o zabírání budov nebo jejich částí pro účely veřejné a na místnosti získané pro školu a pro bydlení podle zákona ze dne 3. dubna 1919, č. 189 Sb. z. a n., a zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 295 Sb. z. a n., o školách národních a soukromých ústavech vyučovacích a vychovávacích,

9. na místnosti pronajímané u provozování živnostenského přechovávání cizinců.

(2) Účinnost §§ 1 až 6 zanikne v obcích uvedených v § 31, odst. 2., zák. č. 44/1928 Sb. z. a n. dnem, kterého v nich pozbudou účinnosti ustanovení uvedeného zákona. V těchto obcích může býti dána výpověď z bytů zajištěných podle §§ 9 až 16 tohoto zákona a podle § 13 zák. č. 225/1922 Sb. z. a n. a zák. č. 87/1923 Sb. z. a n. jen z důvodů uvedených v §§ 1 až 3 zák. č. 44/1928 Sb. z. a n.

§ 25.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1928. I po tomto dni zůstávají však v platnosti ustanovení §§ 2 a 13 zák. č. 225/1922 Sb. z. a n. a zák. č. 87/1923 Sb. z. a n. pro případy, ve kterých byl již vlastník domu

vyzván k pronájmu bytu, nebo ve kterých bylo vydáno rozhodnutí o zajištění bytu. Ustanovení §§ 1 až 16 pozbudou účinnosti dnem 31. prosince 1930.

§ 26.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

119.

**Zákon ze dne 11. července 1928
o hranici příjmu vylučující z nároku na důchod
válečných poškozců.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Působnost §u 2, odst. 1., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., se změnou stanovenou zákonem ze dne 10. dubna 1924, č. 79 Sb. z. a n., prodlužuje se až do nové úpravy, nejpozději do 30. června 1929.

Čl. II.

(1) Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. července 1928.

(2) Provést jej ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

120.

**Zákon ze dne 12. července 1928,
kterým se osvobozují věnování na oslavu de-
setiletého trvání republiky Československé od
kolků a poplatků a daně z obohacení, daně dů-
chodové, všeobecné i zvláštní daně výdělkové.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: